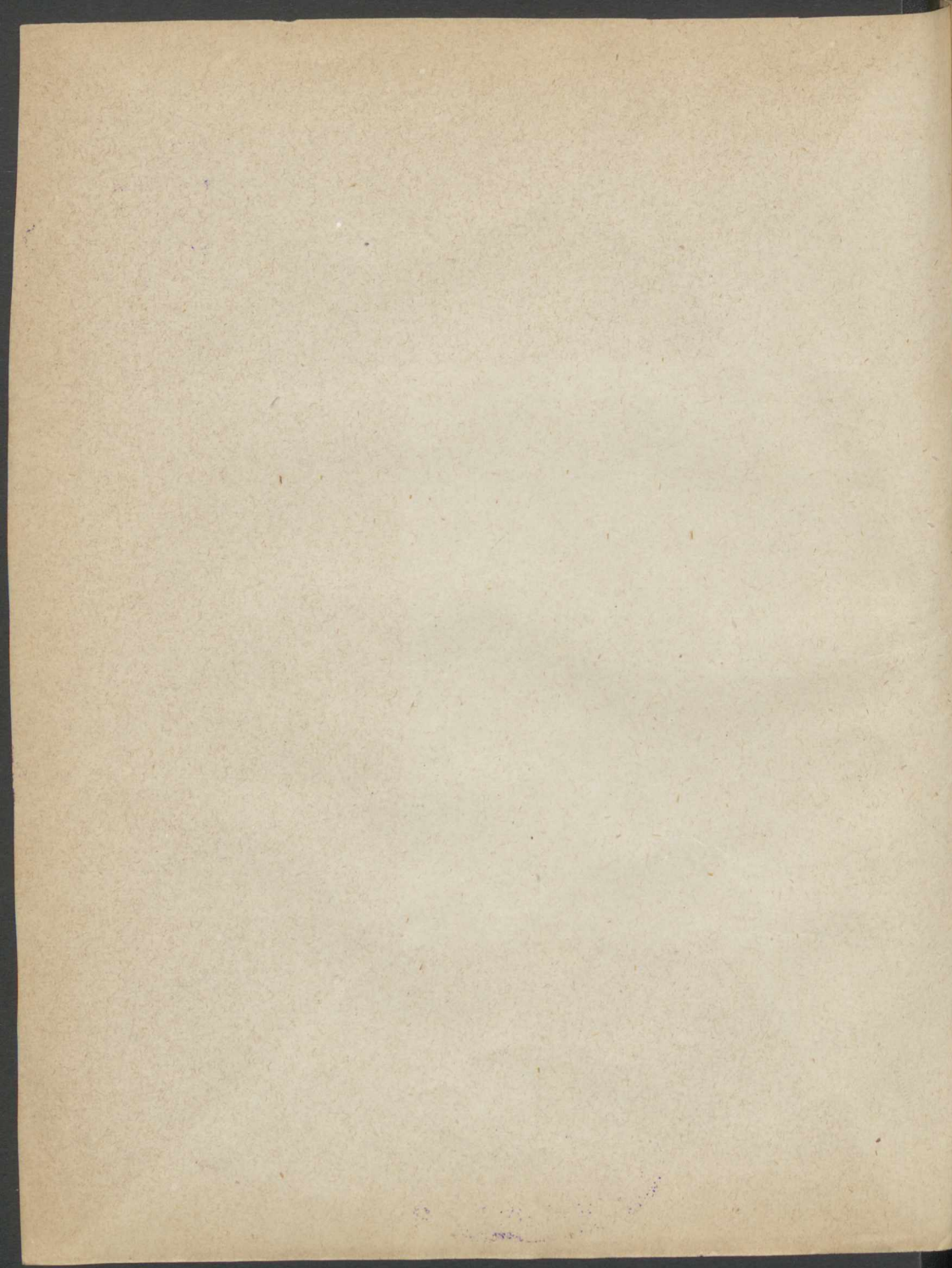

501.

S.O.

P. 10.

1367
32153

Nr. INW.
A 545

K O P I A L I S T U

Od pewnego Obywatela, do Przyjaciela Posta
na Sejm 1789. Roku pisanego.

J

Eżeli mogę u J. W. MCI Pana Dobrodzieia znaleźć za-
wierzenie, że Jego iestem szczerém, i neodmienném
Przyjacielem? --- Jeżeli przekonać Go potrafię, ile wro-
dzone Mu z poszanowaniem uwielbiam Cnoty, i ile Jego
właściwe serca, i duży szacunę przynioty? --- Łatwo ło-
bie wyobrazić możesz, iak uprzejmą słodyczą serce me
napawane bywa, gdy tak w nayodlegleyzém ciszu domo-
wego zakątku, iak naylicznieyzych o dobro Ovczyny
troskliwych Obywateli posiedzeniach, prawego, przysta-
dnego Urzędu J. W. MCI Pana Dobrodzieia Sprawowania
wzlyscy dołyć wychwalać nie przestaia. ---

A że po całym Kraiu każdego kochaiącego Oyczynę,
los jey dzisieyzy, trudnić koniecznie musi, z powodów
zaś terażnieyzego Sejmu, od różnych różnie tłómaczonych,
nawięcey Forma Rządu Kraiowego nastąpić maiąca, całą
Powszechność interesować nie przestaie, którą gdy liczne
poprzedziają Pisma, daiące aż nadto poznać obłzerną mię-
dzy

A

XVIII 1874

dzy Theoryą, i Praktyką różnicę, z okoliczności więc tychże ile bardzo krytycznych dla całości publiczney, pozwolifz J. W. Wmoć Pan Dobrodziéy łaskawie, zaftanowienie się moje nad tém, wraz z niektórymi przelożyć Uwagami. ---

Mówią terażnieyszego Wieku Filozofowie, rozumowanie swoje wymufzone płazczem ludzkości okrywając, że wolność Poddanftwu Prawo Natury, i słuźność dać koniecznie nakazują, a przecież iakieby z tego nastąpić mogły korzyści, przekonać dostatecznie Powiżeczność zanie dbują pomimo naygwałtownieyszego ich w tey mierze usiłowania. Ktokolwiek iednak zna włafność Kraiu Naszego, zgłębia potrzebę nieuchronną utrzymania Rolnictwa, zna dokładnie sposób życia, skłonności, i obchodzenia się samych z sobą Chłopów naszych, po szczupłym bardzo zaftanowieniu się nad ich uwolnieniem, łatwo przewidzieć może następujące bez ochyby, wszystko złe za sobą ciągnące zdroźności; iako to głód powszechny, spuśtófzenie wsiów, włóczęgami Kray napelnienie, zniszczenie Stanu Szlacheckiego, a ztąd zbrodni zuchwałych podobstątek. --- Wszakże bierzmy tylko okoliczność tę bez uprzedzenia na uwagę: czyliż może Człowiek nieoświecony, z natury zuchwały, pnańftwu, leniśftwu, i inném wszelkiém złém nałogóm zupełnie podległy, bez żadnego oporu im się powodując, zyskawfzy swą wolność, co dobrego zrobić? --- Kiedy Nas codzienne uczy doświadczenie, że każdy dobrze rządny swéy wioski Dziedzic, na czuléy bacznofci mieć musi poddanego, iufz to w zasiewach, zbiorze, iufz to w utrzymywaniu budynków, iufz nakoniec w całym gospodarftwie dla Dobra iego włafnego: iakążby potem być mogła pilność? gdyby Rolnik bez żadnéy utrzymując się Zwierzchnofci zanie dbywał grónt, (teraz dla boiaźni Dworu swego utrzymywany,) do któregoby nawet niebył przywiązany, --- iaka dla Pana nadgroda? kiedy

kieǳy Chłop opuściwszy swą rolę, spustoszywszy budynki,
na inne (wolném będąc,) przeniosłby się miejsce. Wie-
leżby to Maiętności zyczne swe niwy odlogiem, a obsia-
dle domy pustkami w sobie mieszcząc, przekonywały nas
aczkolwiek pozno o nieodzowném skutku źle żądanego
uwolnienia Poddaństwa? --- Ileż to włości rozległych smu-
tną krzewiów stawły się zaroślą, ległoby offiarą fałszy-
wey, a boday czy nie obcem przemyślem nasuniętey
Filozofii? --- Mówi Author ludzkości w uwadze nad Pod-
daństwem: że własność Osoby, i Maiątku ruchomego jest
nieodbicie dla Chłopa potrzebną, aby zrak Tyranów swo-
ich mógł być uwolnioném; mówi daley, niech Właściciel
Gróntu (to jest Pan) czyni umowę z Chłopem, wiele, i
do iakiego czasu z gróntu posiadanego robić, czy płacić
będzie ugodą obowiązany; a ieżeliby strona stronie nie
dotrzymała w czém sporządzonego wzajemnie układu,
niech będą Sądy po Województwach i. t. d. --- Krótko
na to odpowiadając, myśl moją ninieyszém sposobem tłó-
maczę: Pan ód Chłopa będąc w zarzutach przekonaniem,
byłby zawsze w stanie zadolyc jemu uczynienia, iako pe-
wny gróntu Właściciel; lecz Chłop Panu czém za spuste-
czenie odpowie? które ze nadto często w ten czas do-
świadczaneby było, tēm więcey spodziewać się należy,
im bardziey o tey prawdzie przeświadczyć się można,
że Chłop iako tylko doczesny posiadacz (ile bez karnie)
o grónt, i budynki wcale nie, lub mniey dbałem będzie,
użytkując aż do zupełnego tylko wyniszczenia roli, i go-
spodarstwa sobie powierzonego. Wszakże dla zupełnego
wszystkich przeświadczenia powszechne jest zdanie: że
Dzierżawcy zwykłe Dobra póstożą; chociaź światło ich,
iako ludzi nad gmin prołty pospolicie oświecających, i
większa Ustaw Religii nawet łamey, nad Póspółstwo wia-
domość, częstokroć staie im na przeszkodzie czynienia
uśczer

ufzczerbku nieprzyzwoitego w obcém Majatku sobie do czasu pozwoloném: a iakąż ten nie uczyni szkodę, iakież nie przyspieszy zniszczenie poruczonego sobie gospodarstwa, który ślepo będąc podległém nalogom, i zley skłonności, mniemy posiadając światła Religii, a tém samém czucia na upadek bliźniego, tamby tylko zamieszkał, gdzie wolność w próżnowaniu, pijaństwie, i kradzieży jest nieograniczona ---

Wnioski te koniecznie spodziewane, nie są wyizkowanym tylko przemysłu tworem, ani też fałszywego rozumienia plodem; niechay Author ludzkości biorący za przedmiot wolność Pospolstwa, iak mówi pó Filozofsku, nakłoni swoje baczenie bez uprzedzenia niczyiego, na gruntowne roztrząśnienie Istoty Państwa Naszego, przez sławnego Filozofa J. Jakóba Russo, wolney Rplkey Obywatela, mówiącego naytłofowniej w uwagach swoich nad Rządem Polskiem, z okoliczności odmiany, czyli Reformy Jego teraz projektowanej w Części 1. na Karcie 42. i 43. " Dziwna " to rzecz (mówi on) iż obszerna Polski rozległość, nie " nie skutkowała po stokroć przemiany w Jedynowładztwo; " iedyny to w Dzieiach przykład, iż po przeminętych wie- " kach Kray takowy do samego tylko przyszedł bezrządu " i daley, " Ach! nie mogę nad to powtarzać, pomyslcie " dobrze pierwey, niż się Praw swoich tkniecie, a nade- " wszystko tych, co Was temi, czem iesteście uczyniły --- " daley iezcze na Karcie 49. " Smię się z owych upo- " dlonych gminów, którzy się dając podburzać Rokofza- " nom, twierdzą o Wolności, nie mając o niey wyobraże- " nia; a mając serce pełne wszystkich niewolniczych przy- " war, roją sobie, iż aby być wolnemi, dosyć jest być " buntownikami, " potém zaś na Karcie 50. " Uwolnić " Poddąństwo Polskie, jest wielkie, i piękne, lecz śmiałe, " i niebezpieczne dzieło, o które się bez uwagi kusić nie- " nale-

"należy." --- Zaczny ten obcey ach! czemuż nie Naszey
Rpltey Ziomek, mówi tchnięty porużeniem rzeczywistej,
i niczēm nie nadpłutej wólności, napominając Nas nie bez
przyczyny zailte o śmiałym, i niebezpiecznym zapędzie
proiektowanego uwolnienia Poddanstwa, odwodząc nawet
od wzruszenia ustaw owych, które Naszą Oyczyznę czēm
iest, uczyniły; przewiduie On grożące zapewne ołtatniēm
zniszczeniem Rpltey kłęski, których każdy z zadrżeniem
nie przewidzieć nie może. --- Ale na cōż mam okropności
tych ciąg wyliczać niezawodny? sam J. W. Wmość Pan
Dobrodziey dobrēm będąc Gospodarzem, przykłaдным, bo
zawsze czuwaiącym na całość swych poddanych Panem,
wielkiēm, i koehaiącym własną Oyczyznę Patryotą, prze-
widniesz bez ochyby naystraszniejszye dla Kraiu Naszego; i
powłzechney spokojności skutki. --- Jeżelić ogromne Pań-
stwo Rzymskie zatrzęsło się w początkowēm swēm wzro-
ście, przez rozłukane na koryolana Pospółstwo, --- ieżelić
Grecya podobną zaciętością z łona wławnego pontracała
wielkich z nienadgrodzoną szkodą Mężow: iakiegożby do-
piero wąta Oyczyzna Nasza ciężkiēm, a nieprzerwanem
lnem długiego osłabiona letargu, powierzchnią ieszcze nie
będąc wzmocniona siłą, w tak gwałtownēm wewnętrznēm
porużeniu nie uczuła zamieszania? --- Duch to podobno
obcy, próżne w Ruskich Woiewództwach pod zasłoną Re-
ligii uczyniwszy na rzeż okrutną zamachy, pragnąc wi-
dzieć zniszczenie całkowite układów nasze wzmacniających
jestestwo, opieraiących się jego przedsięwziętēm zamiarom,
usiłuie wrzucić pomiędzy Nas pełne burzliwego niepokoju
nasiona; a rozfypniąc po całym Kraiu nasadzzone piłma dla
tego przysposobione, żada pod pozorem ludzkości uwolnie-
nia poddanstwa, dla dokonania przez nich iusz widzialne-
go w nieodległym Państwie nieograniczoney Tyrannii Mor-
derstwa, zabezpieczaiąc sobie tém samym na ruynach pra-
wey

wey wolności, z obalin téżże Tron, i Panowanie zakłada-
nego dawno Samowładztwa. --- Podobnemi będąc zarzu-
cony piłmami ieden z nayznakomitszych Kraiów w Euro-
pie Francya, (aczkolwiek w zbawiennieyszém nierównie
zamiarze,) stało się pastwą rozchukanych samém uprze-
dzeniem, i złością nayotwartszą wykroczeń. --- Winna
ona cały swój upadek płonem wnioskom nowo utworzo-
ney Filozofii, dalekicy od pierwiastkowych jey właściwych
zamiarów; bo nawet i teraz ieżeli Author mniemaney Lu-
dzkości usiłuje wykonywać obowiązki istotney Filozofii?
niech rzuci swe zastanowienie na okoliczność godnieyszą
jego uwagi, wszakże przedsiębiorcy czynność iakążkol-
wiek, stara się ułatwiać części iey nayważnieysze: niechże
więc mówi właściwemi Miu wyrazy, niech zwróci ostre
swe pióro na wiodących częstokroć woyny dla uprzedze-
nia, lub dogodzenia próżney ich dumie, malując im żywe-
mi wyobrażeniami upadek Familiów, osad całych, a cza-
sem nie ledwie zeszczętem Państwa utrzymującego w so-
bie skutek chciwości, lub złości ich nienasyconey i. t. d.
Daleko iak uważam uniosłem się od rozpoczętej materyi
w liście tém z okoliczności obfzerney nieco przydługiem,
daruy J. W. Wmę Pan Dobrodzię memu zapędowi, skra-
cam go, nierozwodząc się więcey nie tylko w materyi tej
dla licznych doświadczeń, dotyc mi wiadomey, ale nawet
nie pisząc o Miastach, którem wolność (przecież ograni-
czoną) dla zaludnienia Państwa, rozkrzewienia Handlu,
Rękodziel i. t. d. fądzę być koniecznie potrzebną, nim
iednak myśl moją względem Chłopów zupełnie odkrywę,
pozwól Pan przywieść na pamięć Authorowi żadaney wol-
ności Poddanych, przykład tegoczesny w Kraiach Cesar-
skich, niegdyś nazemi wespół Obywatelami obsiadłych,
gdzie wolność choć niezupełna nadana gminowi, aczkol-
wiek przywiązanemu do swego gróntu, przeistoczyła ma-
iętnych

iętnych na ubogich, a szczerze posiadających włości niemal na żebraków, gdzie wolnowładność Chłopów, i odwie-
dzenie tychże od dawnego posłuszeństwa swém Dworóm
ogłosiło wszystkich z dochodów zyskowych, przyspieszy-
ło nędzę, i ustawiczną pod Rząd Nasz (choć to Ty-
rański, iak Author uwag nad stanem Rolniczym twierdzi,)
licznych Familii Emigrancją: te to są skutki wolności
nieoświeconego ludu, to zaiste korzyści wypulzczenia
tychże z granic naywłaściwszey im podległości. ---

Pierwszy podobno, i rzadki w wyrównaniu mu Go-
spodarz Fryderyk zeszył Król Pruski; naymniejszey za-
pewne nieomieszkał ruszyć sprężyny dla zbogacenia
Państw swoich, a chociaż światłem Prawodawcą, i praw-
dziwem był Filozofem, przecież takowey Chłopom nie
nadał wolności, że dla tey przyczyny nieodzownie prze-
widując wnioski; zabezpieczył On atoli słuszną im spra-
wiedliwość, i teyże naypilniey dostrzegal. --- Bierzmy Go-
więc za wzór w układaniu Praw dla Poddaństwa Nasze-
go, zróbmy ustawy co do tego naywięcey zbliżone do je-
go poprzedniczych: niech Chłop ma na frogiego, i nie-
sprawiedliwego Pana krótką ostrzeżoną do odzyskania
krzywdy swey drogę, daleką od przynoszącego mu znisz-
czenie pieniąctwa; niechay sprawiedliwości układ orzecz-
kary na zwierzchność w miarę jéy wykroczenia; niech
naostatek w całym Kraiu Poddani dziedzicznym prawem
gróna, i budynki swoje posiadają; niech ich od zdzier-
stwa złych, i łakomych Panów Prawa Kraiowe krótkie
lecz jasno ustanowione bronią: a zaręczam, iż tém sposo-
bem Oyczyzna, powszechność, i każdy wczególności bę-
dzie szczęśliwy Mieszkaniec. --- Kończę już trudniące mo-
że J. W. Mei Pana Dobrodzieia pismo, bo chociaż obfer-
na ta, ile że cały Kray chwalebnie trudniąca osnowa,
niedozwalałaby mi tak rychło piora wypulzczać z mey rę-
ki,

ki, zaspokąiam się jednak będąc przeświadczoném, iż pi-
szę do zacnego, i znakomitego Obywatela, gorliwego, i
przykładnego Posła, a rzadkich cnót, i przymiotów Mę-
ża, który zapewne użycie doznanej swej wymowy, i dziel-
ności umysłu, dla zapobieżenia rozszerzaniu się tém wznie-
cającem niespokojność między pospólstwem piśmóm, któ-
rych iuż mieyscami okropne wybuchać zdaią się skutki,
lepiej jest zaiste źródła w samym ich przytłumiać wy-
skoku, a niżeli rozchukaném, i wzmocnioném bałwanom
przykre z trudnością kłaść tamy. --- Niechże' więc Cnota
twoja J. W. Mci Dobrodzieiu zasłoni Kray od przewidzia-
ney ruiny, a zapewnić Cię mogę, iż pozostali w Domach
współ-Bracia Twoi z czułą radością witać Cię będą, tak,
jak niegdyś witał lud Rzymski Cycerona pod czas spisku
Katyliny, zowiąc go wybawcą Ovczyzny. --- Mnie zaś
szczególniejszy powiększył zaszyt, dozwalając mi być cią-
gle &c.

J. W. Wmci Pana Dobrodzieia

statecznie szczerem Przyjacielem,
i nayniższém sługą

Obywatel Wojewodztwa Sandomierskiego.

